

Brussel 26 november (zie Leidraad p. 44, 45, 46, 47)

Prof.dr. F.H. van Lunteren, Wiskunde en Natuurwetenschappen, Geschiedenis van de natuurwetenschappen.

'Galileo Galilei en de ontdekking van de hemel' Vierhonderd jaar geleden keek Galilei door een zelfgebouwde telescoop naar de sterrenhemel. Zijn waarnemingen resulteerden in een groot aantal opzienbarende ontdekkingen. Zo aanschouwde hij als eerste bergen en kraters op de maan, vergrootte hij het aantal waargenomen sterren met een factor tien, bood hij inzicht in de aard van de raadselachtige melkweg en claimde hij dat niet alleen de aarde, maar ook de planeet Jupiter manen bezat. Het boek waarin hij deze ontdekkingen bekend maakte, *De Sterrenboodschapper*, bezorgde hem wereldfaam en een aantrekkelijke positie aan het Toscaanse hof. Belangrijker nog was dat zijn ontdekkingen een beslissende rol speelden in de ontmanteling van een duizenden jaren oud wereldbeeld, waarin de aarde het middelpunt vormde van een betrekkelijke kleine bolvormige wereld. Door toedoen van vooral Galilei ging een nieuwe wereld van ongekenne dimensies open. Het vierhonderd-jarig jubileum van Galilei's pionierswerk vormde voor Unesco de aanleiding om het jaar 2009 uit te roepen tot het Internationale Jaar van de Sterrenkunde. In deze voordracht zal nader worden ingegaan op genoemde ontdekkingen en hun betekenis voor de toenmalige discussies over het wereldbeeld.